מלך אי הפינגווינים

דנדי פאלמר

כשמרדונוס מלך אי הפינגווינים היה צעיר מאוד היועצים הציעו לו לצאת למצרים וללמוד שם אצל אופמיה, המלומדת היוונית.

המלך נסע למצרים, למד, אך גם התאהב באופמיה המורה שלו. אופמיה החזירה לו אהבה והבטיחה לבוא אליו לאי הפינגווינים.

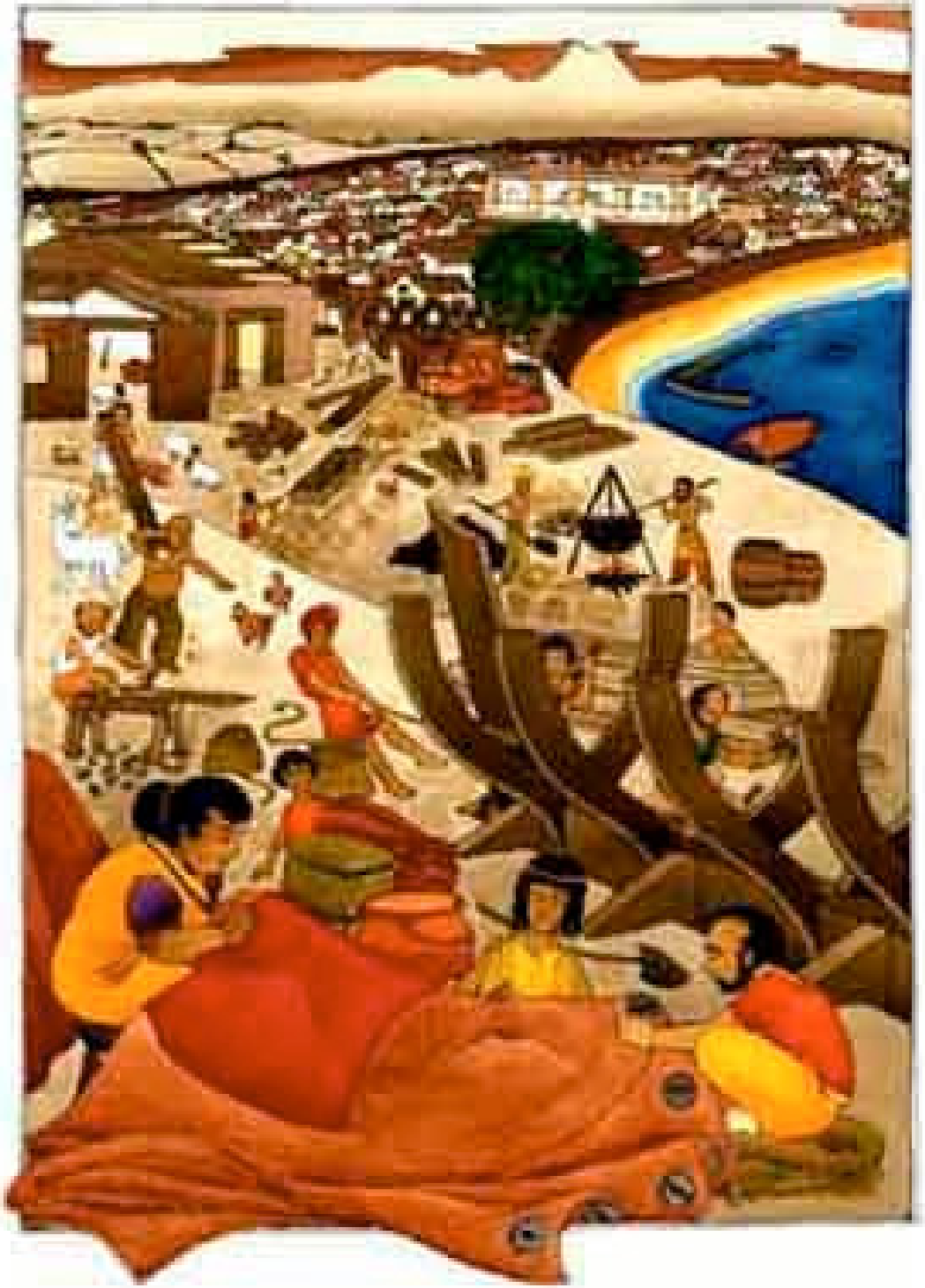

זמן מה אחרי שמרדונוס חזר לאי הפינגווינים, הר הגעש שבאי התחיל להתפרץ. תושבי האי בנו צי אוניות כדי להימלט מהאי, לפני שהנמל יתכסה באפר ולבה.

אופמיה הייתה אז בדרך אל מרדונוס והוא החליט להמתין לבואה.
הוא ציווה לכל תושבי האי לעלות על האוניות, להפליג ולחפש מקום בטוח יותר.

התושבים עזבו אותו על האי.

כאשר אנשי אי הפינגווינים מצאו אי חדש, התיישבו בו והמתינו לבואו של מרדונוס, המלך שלהם, ושל אהובתו אופמיה.

אחרי שהמלך לא חזר זמן רב, נשלחו ספינות כדי לחפשו, אך אי הפינגווינים היה מכוסה באפר ונמצאו בו רק שטיח מפואר שהכין מרדונוס כמתנה לאופמיה.

כדי להנציח את שמו של המלך שלהם קראו התושבים לאי החדש מרדוניה.
מרדוניה היה אי פורה, התושבים חיו שם החיים טובים וברווחה. אך הדבר משך שודדי הים.

נוריב, שודד אכזר, כבש את האי ונעשה שם לרודן. תושבי מרדוניה התחילו לרעוב ולסבול קשה.

הנערה כליאו נהגה לצאת מדי יום לחוף הים ולאסוף רכיכות, סרטנים ואצות ים, כדי לפרנס את משפחתה.
בוקר אחת הופיעה מולה על החוף אישה לבושת פאר, וביקשה מכליאו להוביל אותה לשליט האי.
כליאו הזהירה אותה לפני הרודן, אך האישה התעקשה ורצתה לפגוש את נוריב.

נוריב קיבל את האישה
ושמע כי היא בדרך לפגוש
את בעלה החדש באי עשיר
ביותר, אך מרוחק מאוד, כך
שאין בו צורך בחיל להגנתו.

היא ביקשה ליווי והגנה
בפני שודדי הים בדרך.
נוריב הבטיח ללוות אותה
בעצמו, כדי שהיא תגיע
לשם בשלום.

נוריב יצא לדרך עם האישה ועם מלווים אחדים, אך ציווה על יתר אנשיו לעקוב אחריהם הסתר.

הם הגיעו לאי, שמכוסה היה ברובו באפר.

אנשי נוריב פרצו על האי כדי לשדוד את אוצרותיו, אך גילו כי שחומות עיר הבירה ושעריו עשויים מחבילות קש בלבד.

אל מול נוריב השודד יצא המלך,
איש צעיר בעל כתר זהב לראשו.
הוא הזמין את נוריב לארמונו.

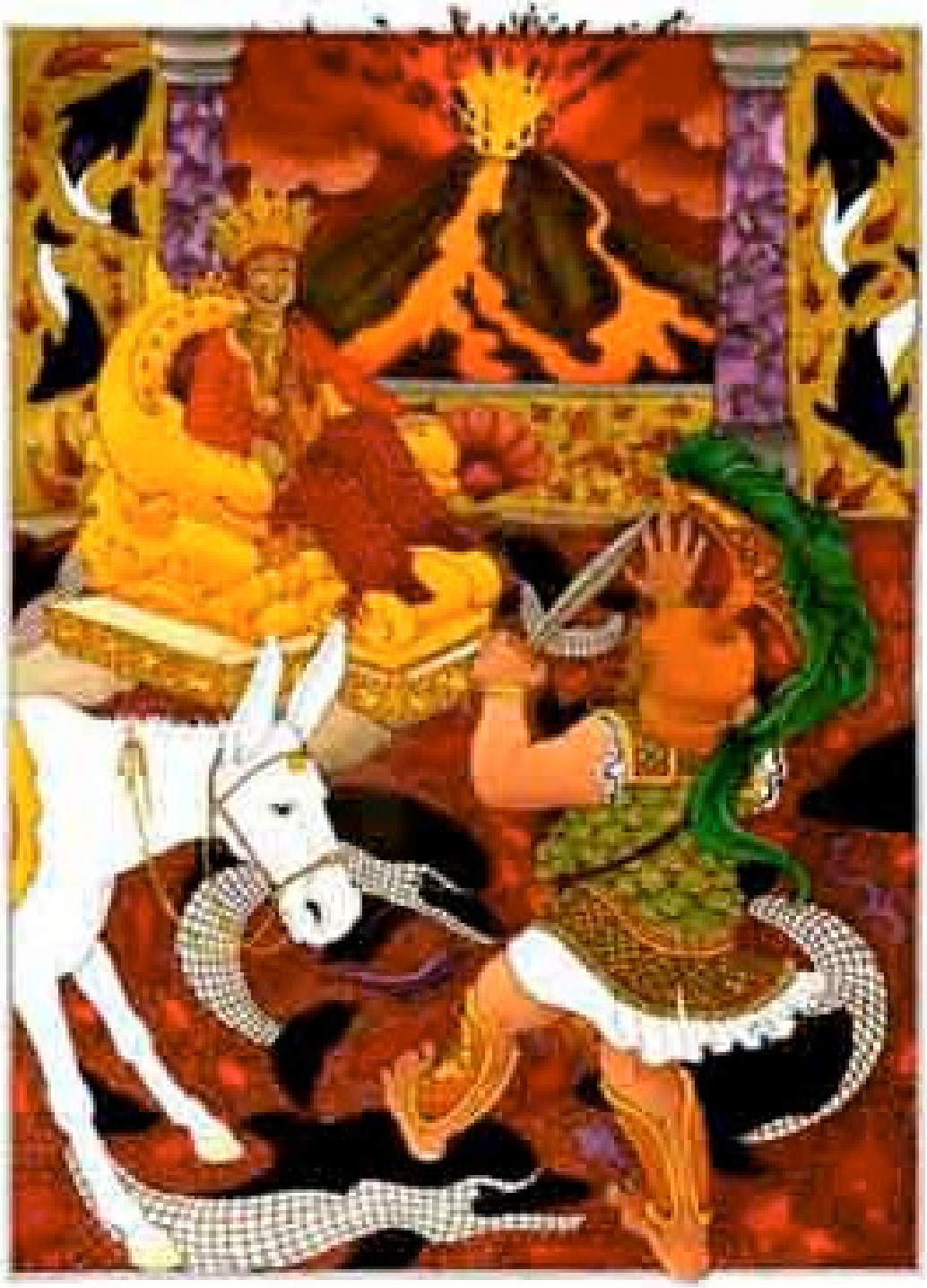

המלך הצעיר ישב על כס זהב טהור וארמונו היה מלא אוצרות.

השודדים התכוננו לקחת את הכל, אך לפני שהספיקו, הר געש שבאי פרץ בעוצמה.

נוריב ואנשיו התחילו לברוח, אך לא הצליחו לנגיע אל האוניות שלהם.
הים עלה גבוה והטביע את כולם.

רגע לפני שנוריב טבע הוא
ראה אוניה עצומה, המרחפת
מעל הגלים.

על חרטום האוניה עמדו
אופמיה ומרדונוס, מלך אי
הפינגווינים.

כמו מדי יום אספה כליאו אצות ים בחוף. פתאום הופיעו לפניה מרדונוס ואופמיה. הם סיפרו כי נוריב טבע והאי שלהם שוב חופשי. מרדנוס תלה שרשרת זהב עם עטרה גדולה על צווארה של כליאו.

מרדונוס ואופמיה נעלמו, יחד עם אוניית הרוחות שלהם.

אנשי מרדוניה חגגו את שחרורם. הם הקימו פסל גדול של מלך מרדונוס.
סבתא של כליאו תלתה את שרשרת השררה על צווארו של הפסל.